

[Gunnar Fog-Petersen.]

Fællesbetegnelse. Men saa vil jeg da spørge: Hvad vil man egentlig med Lovforslaget? Saa synes jeg, det hele gaar op i Røg, der bliver ingenting tilbage, da man i Forvejen har fast indarbejdede Betegnelser for alle de Mennesker, som har bestaaet en Prøve, i vort Sprog og i vor almindelige Omgangstone saavel som i vor Litteratur. Hvis man kan overbevise mig om, at der ligger en reel Begrundelse for Forslaget, at det gaar ud paa at hindre et Misbrug, at forebygge, at Folk, som baade ved Statens Midler og ved egne Midler har faaet en kostbar Uddannelse; er udsat for, at andre uretmæssigt gaar og smykker sig med Betegnelsen for den samme Uddannelse, vil jeg gerne være med dertil; men det synes jeg ikke, der foreligger her.

Nu kan vi jo se nærmere paa Lovforslaget i Udvalget og tale om det, og jeg vilde gerne der have nærmere Rede paa, hvad det egentlig er, der tilsigtes med Lovforslaget. Thi hvis det er Begyndelsen til yderligere Eneret og Monopolrettligheder, er jeg noget betænkelig derved. Og saa maa i hvert Fald, synes jeg, ogsaa det Spørgsmaal rejses i Tilknytning dertil, om ikke Fastsættelsen, som det har været Tilfældet enkelte Steder i Udlandet, af de Honorarer, der skal ydes for dette monopolbestemte Arbejde, bør kontrolleres af de paagældende Ministerier. Thi den Tilstand, som findes paa mange Omraader, at Samfundet i dyre Domme uddanner Borgere til visse Stillinger, men disse Borgere gennem deres Organisationer aldeles ensidigt fastsætter, hvad de skal have for deres Arbejde, kan i Længden ikke opretholdes.

Statsministeren (Starming): Jeg finder det meget rimeligt, at Lovforslaget underkastes Prøvelse i et Udvalg, og just derfor er der vel heller ikke Grund til nu at fordybe sig i de Spørgsmaal, som unøgtelig kan siges at ligge i denne Sag. Jeg maa sige ligesom den ærede sidste Taler (Gunnar Fog-Petersen), at da Sagen blev forelagt for mig, havde jeg heller ikke nogen ubetinget Sympati for den, fordi jeg syntes, at det kunde se ud som et Forsøg fra enkelte paa at skaffe sig en særlig begunstiget Stilling. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem paa et og andet Punkt har misforstaaet, hvad der her foreligger. Der er virkelig her en offentlig Interesse, som man ikke kan se bort fra. For den, der skal bygge et Hus, er det ikke lige-gyldigt, om den Mand, som skal gøre Arkitektarbejdet eller Ingeniørarbejdet, har no-

gen Uddannelse til det eller ikke. Der er netop i Gaar for mig nævnt et Tilfælde, hvor en Mand, som havde pyntet sig med laante Fjer og kaldte sig Arkitekt, paatog sig at opføre en Række Huse, og da disse stod opført, viste det sig, at han ikke havde begrebet det, han skulde, og at Husene ikke kunde faa den offentlige Godkendelse, som de skulde have, fordi de ikke var i Overensstemmelse med Forskrifterne, og disse Huse — ja, de er maaske ikke nedrevet, men de skal altsaa nedrives paa Grund af, at vedkommende er gaaet til en Mand, som viste sig at være noget andet end det, han gav sig ud for. Det er ganske klart, at Befolkningen ikke er tjent med, at Folk giver sig ud for at kunne en eller anden Gerning i Kraft af den Titel, de møder med, naar det ikke er rigtigt, og saadant er altsaa virkelig hændt; dels har jeg hørt om dette Tilfælde i Gaar, dels er der ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget nævnt, hvorledes en Mand, der ikke havde nogen som helst Eksamen eller Uddannelse, i lang Tid kaldte sig cand. polyt. og formentlig ogsaa Ingeniør. Det er naturligvis en Urimelighed, som der vel kan være Grund til at værge sig imod.

Imidlertid, naar man her taler eksempelvis om, at det er Ingeniør- og Arkitektbenævnelsen, der skal autoriseres, tror jeg ikke, man er paa helt rigtigt Spor. Inniørbetegnelsen omfatter jo mange forskellige Arter af Virksomhed, og der kunde vel snarere blive Tale om forskellige Benævnelser indenfor det samme Omraade, Benævnelser i Forbindelse med Begrebet Ingeniør: Radioingeniør, Maskiningeniør, Skibsingeniør, Vejingeniør, og hvilke forskellige Kategorier man nu har. Om det bliver Vejen, tør jeg ikke sige, men det var noget saadant, som jeg havde tænkt mig der kunde være Grund til at have for at faa det frem, som Folk har Brug for, denne Kvalifikation eller denne Uddannelse, som samtidig er tilkendegivet i vedkommende Benævnelse. Der er ikke Tale om de akademiske Grader; om dem vil gælde de Regler, som til enhver Tid fastsættes i Universitetets og Polyteknisk Lærestalts Bestemmelser. Men det har ganske vist været ogsaa min Opfattelse, at der ikke alene var Tale om at anerkende og autorisere Benævnelser for Folk, som har en akademisk Uddannelse. Man kan særdeles vel i hvert Fald tænke sig, at der kan opstaa Uddannelser paa tekniske Skoler, tekniske Højskoler, og hvad de nu hedder, der kan give Kvalifikationer i en vis Gren af en Virksomhed, som kan berettigede til en Enerets-Benævnelse af lignende Art som den, de akademisk uddannede